

॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥

अश्वत्थामातुसंप्राप्यचेतनां भरतर्षभ ॥ चिंतयामास दुःखार्तोनिःश्वसंश्च पुनः पुनः ॥ ५४ ॥ अथोरथांतरं द्रौणिः समारुह्य परंतपः ॥ सात्यकिं वारयामास किं  
रन् शरशतान्वहून् ॥ ५५ ॥ तमापतंतं संप्रेक्ष्य भारद्वाज सुतंरणे ॥ विरथं विमुखं चैव पुनश्च क्रेमहारथः ॥ ५६ ॥ ततस्ते पांडवाराज नृद्वेष्टासात्यकिविक्रमं ॥ शंख  
शब्दान्भृशं चक्रुः सिंहनादांश्च नेदिरे ॥ ५७ ॥ एव तं विरथं कृत्वा सात्यकिः सत्यविक्रमः ॥ जघान वृषसेनस्य त्रिसाहस्रान्महारथान् ॥ ५८ ॥ अयुतं दंतिनां सार्धं  
कृपस्य निजघान सः ॥ पंचायुतानि चाश्वानां शकुनेर्निजघान ह ॥ ५९ ॥ ततो द्रौणिर्महाराजरथमारुह्य वीर्यवान् ॥ सात्यकिं प्रतिसंकुद्धः प्रययौ तद्वधेऽप्यया ॥ ६० ॥  
पुनस्तमागतं दृष्ट्वा शैने योनिशितैः शरैः ॥ अदारयत्कूरतरैः पुनः पुनररिंदम ॥ ६१ ॥ सोतिविद्धो महेष्वा सो नाना लिंगैरमर्षणः ॥ युयुधानेन वै द्रौणिः प्रहसन्वा  
क्यमब्रवीत् ॥ ६२ ॥ शैनेयाभ्युपपत्तिं ते जानाम्याचार्यघातिनि ॥ न चैनं त्रास्यसि मयाग्रस्तमात्मानमेव च ॥ ६३ ॥ शपेत्मना हं शैनेयसत्येन तपसा तथा ॥ अ  
हत्वा सर्वपंचालान्यदिशांतिमहं लभे ॥ ६४ ॥ यद्वलं पांडवेयानां वृष्णीनामपि यद्वलं ॥ क्रियतां सर्वमेवेह निहनिष्यामि सोमकान् ॥ ६५ ॥ एवमुक्त्वा कर्करश्या  
भंसुतीक्ष्णं तं शरोत्तमं ॥ व्यसृजत्सात्वते द्रौणिर्वज्रं वज्रेयथा हरिः ॥ ६६ ॥ स तं निर्भिद्यते नास्तः सायकः सशरावरं ॥ विवेश वसुधां भित्वा श्वसन्बिलमिवोरगः  
॥ ६७ ॥ सभिन्नकवचः शूरस्तोत्रार्दित इव द्विपः ॥ विमुच्य सशरं चापं भूरिव्रणपरिस्त्रवः ॥ ६८ ॥ सीदन् रुधिरसिक्तश्चरथोपस्थ उपाविशत् ॥ सूतेनापहतस्तू  
र्णं द्रोणपुत्राद्रथांतरं ॥ ६९ ॥ अथान्येन सुपुंखेन शरेणानतपर्वणा ॥ आजघान भ्रुवोर्मध्ये धृष्टद्युम्नं परंतपः ॥ ७० ॥ स पूर्वमतिविद्धश्च भृशं पश्चाच्च पीडितः ॥ स सा  
दाथ च पांचाल्यो व्यपाश्रयत च ध्वजं ॥ ७१ ॥ तन्नागमिव सिंहं नृद्वेष्टा राजन्शरादितं ॥ जवेनाभ्यद्रव ऊच्छूराः पंचपांडवतोरथाः ॥ ७२ ॥ किरीटीभीमसेनश्च वृद्ध  
क्षत्रश्च पौरवः ॥ युवराजश्च चेदीनां मालवश्च सुदर्शनः ॥ ७३ ॥ एते हाहाकृताः सर्वे प्रगृहीतशरासनाः ॥ वीरं द्रौणाय निवीराः सर्वतः पर्यवारयन् ॥ ७४ ॥ ते विं  
शतिपदेयत्ता गुरुपुत्रममर्षणं ॥ पंचभिः पंचभिर्बाणैरभ्यघ्नन् सर्वतः समं ॥ ७५ ॥ आशो विषाभौ विंशत्या पंचभिस्तु शितैः शरैः ॥ चिच्छेद युगपद् द्रौणिः पंचविंश  
तिसायकान् ॥ ७६ ॥ सप्तभिस्तु शितैर्बाणैः पौरवं द्रौणिरार्दयत् ॥ मालवं त्रिभिरेकेन पार्थं षड्विंशकोदरं ॥ ७७ ॥ ततस्ते विव्यधुः सर्वे द्रौणिं राजन्महारथाः ॥ युग  
पञ्चपृथक्कैव रुक्मपुंखैः शिलाशितैः ॥ ७८ ॥ युवराजश्च विंशत्या द्रौणिं विव्याध पत्रिभिः ॥ पार्थश्च पुनरष्टाभिस्तथा सर्वे त्रिभिस्त्रिभिः ॥ ७९ ॥